

Bilen går ju magnifikt blåse
kände långa sträckor. Rorun några
kilometer från Civitavecchia händes något,
något. Högsta grad rogligt. Indica
ville stanna så sedan stod som ett
eldsvett Plot på den Klara kost-
kiunen och gingo is ut. De unga
lät jag gå förut oför de grova
gella kullarne som sträcka sig ned
åt hafvet. Oerligt och fullt af
belagande poesi med det gamla
som från medeltiden som utant
hällen vart. Jag vandrade långsamt
efter, tilltänkt angående mig ofo dar
rätt skarpa gränserna - så chaffarna
den skicklige man häng munde Capo-
grosso - skickligen en gammal karakter.
Rorun gringande efter mig och sade
att han funnit ett par af ungas
perlor på vägen framför bilens
fötter! Det hade alltså brestit,
mitt hvar perlbuss som jag nu
bär i snart 25 år, dessa perlor